

31977L0799

L 336/15

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

27.12.1977.

PADOMES DIREKTĪVA
(1977. gada 19. decembris)
par dalībvalstu kompetentu iestāžu savstarpēju palīdzību tiešo un netiešo nodokļu jomā

(77/799/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

tā kā nodokļu nemaksāšana un nodokļu apiešana, kas notiek vairāk nekā vienā dalībvalstī, rada zaudējumus budžetā un pārkāpj taisnīgas nodokļu uzlikšanas principu, kā arī var izraisīt kapitāla aprites un konkurences traucējumus; tā kā nodokļu nemaksāšana un nodokļu apiešana tādēļ ietekmē kopējā tirgus darbību;

tā kā šo iemeslu dēļ 1975. gada 10. februārī Padome ir pieņēmusi rezolūciju par Kopienai veicamiem pasākumiem, lai starptautiskā līmenī apkarotu nodokļu nemaksāšanu un nodokļu apiešanu ⁽³⁾;

tā kā problēma ir starptautiska, valstu pasākumi, kuru ietekme nepārsniedz valstu robežas, nav pietiekami; tā kā uz divpusējiem

nolīgumiem balstīta pārvaldes iestāžu sadarbība arī nespēj novērst jaunas nodokļu nemaksāšanas un nodokļu apiešanas formas, kas arvien vairāk gūst starptautisku iedabu;

tā kā tādēļ ir jāstiprina nodokļu pārvalžu sadarbība Kopienā saskaņā ar kopējiem principiem un noteikumiem;

tā kā dalībvalstīm pēc lūguma būtu jāapmainās ar informāciju par konkrētiem gadījumiem; tā kā dalībvalstij, kas saņēmusi tādu lūgumu, būtu jāveic vajadzīgā izmeklēšana, lai iegūtu šādu informāciju;

tā kā dalībvalstīm pat bez lūguma būtu jāapmainās ar jebkuru informāciju, kas ir būtiska ienākumu nodokļu un kapitāla nodokļu pareizai aprēķināšanai, jo īpaši, ja ir aizdomas par mākslīgu peļņas pārvedumu starp uzņēmumiem dažādās dalībvalstīs vai ja šādus darījumus veic divu dalībvalstu uzņēmumi ar trešās valsts starpniecību, lai gūtu nodokļu priekšrocības, vai ja kaut kāda iemesla dēļ ir notikusi vai varētu notikt nodokļu nemaksāšana vai nodokļu apiešana;

tā kā ir svarīgi, lai vienas dalībvalsts nodokļu pārvaldes ierēdņiem būtu atļauts atrasties citas dalībvalsts teritorijā, ja abas valstis to uzskata par vēlamu;

⁽¹⁾ OV C 293, 13.12.1976., 34. lpp.

⁽²⁾ OV C 56, 7.3.1977., 66. lpp.

⁽³⁾ OV C 35, 14.2.1975., 1. lpp.

tā kā ir jā rūpējas, lai nodrošinātu to, ka šādā sadarbībā iegūtā informācija netiek atklāta nepiederīgām personām, tādējādi aizsargājot pilsoņu un uzņēmumu pamattiesības; tā kā tādēļ ir vajadzīgs, lai dalībvalstis, kas saņem šādu informāciju, to nelietotu bez informācijas sniedzējas dalībvalsts atļaujas citiem mērķiem kā nodokļu uzlikšanai vai lai atvieglotu tiesvedību sakarā ar nodokļu likumu neievērošanu informācijas saņēmējā valstī; tā kā ir arī vajadzīgs, lai saņēmējas valstis uzskatītu informāciju par tikpat konfidencialu kā valsts, kas informāciju sniegusi, ja šī valsts to lūdz;

tā kā dalībvalstij, kas ir lūgta veikt izmeklēšanu vai sniegt informāciju, ir tiesības atteikties, ja tās likumi vai administratīvā prakse neļauj nodokļu pārvaldei veikt izmeklēšanu vai arī vākt vai izmantot šo informāciju saviem mērķiem vai ja šīs informācijas sniegšana būtu pretrunā valsts politikai vai varētu izraisīt komerciālu, rūpniecisku vai profesionālu noslēpumu vai komercprocesa atklāšanu, vai ja dalībvalsts, kurai informācija ir domāta, praktisku vai juridisku iemeslu dēļ nespēj sniegt līdzīgu informāciju;

tā kā dalībvalstu sadarbība ar Komisiju ir vajadzīga, lai pastāvīgi pētītu sadarbības procedūras un apkopotu pieredzi attiecīgās jomās, jo īpaši attiecībā uz mākslīgiem peļņas pārvedumiem uzņēmumu grupās, lai uzlabotu šīs procedūras un sagatavotu attiecīgus Kopienas noteikumus,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Vispārīgi noteikumi

1. Saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem dalībvalstu kompetentas iestādes apmainās ar jebkuru informāciju, kas var tām palīdzēt pareizi aprēķināt ienākumu nodokļus un kapitāla nodokļus.

2. Par ienākumu nodokļiem un kapitāla nodokļiem neatkarīgi no iekasēšanas formas uzskata visus nodokļus, kas uzlikti kopējiem ienākumiem, kopējam kapitālam vai ienākumu vai kapitāla daļām, ieskaitot nodokļus no ieņēmumiem par kustama vai nekustama īpašuma atsavināšanu, nodokļus no uzņēmumu maksātās algas, kā arī kapitāla vērtības pieauguma nodokļus.

3. Šā panta 2. punktā minētie nodokļi pašlaik ir:

Belģijā:

Impôt des personnes physiques/Personenbelasting

Impôt des sociétés/Vennootschapsbelasting

Impôt des personnes morales/Rechtspersonenbelasting

Impôt des non-résidents/Belasting der niet-verblijfhouders

Dānijā:

Indkomstskaten til staten

Selsskabsskat

Den kommunale indkomstskat

Den amtskommunale indkomstskat

Folkepensionsbidragene

Sømandsskatten

Den særlige indkomstskat

Kirkeskatten

Formueskatten til staten

Bidrag til dagpengefonden

Vācijā:

Einkommensteuer

Körperschaftsteuer

Vermögensteuer

Gewerbesteuer

Grundsteuer

Francijā:

Impôt sur le revenu

Impôt sur le sociétés

Taxe professionnelle

Taxe foncière sur les propriétés bâties

Taxe foncière sur les propriétés non bâties

Īrijā:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Wealth tax

Itālijā:

Imposta sul reddito delle persone fisiche

Imposta sul reddito delle persone giuridiche

Imposta locale sui redditi

Luksemburgā:

Impôt sur le revenu des personnes physiques

Impôt sur le revenu des collectivités

Impôt commercial communal

Impôt sur la fortune

Impôt foncier

Nīderlandē:

Inkomstenbelasting

Vennootschapsbelasting

Vermogensbelasting

Apvienotajā Karalistē:

Income tax

Corporation tax

Capital gains tax

Petroleum revenue tax

Development land tax

4. Šā panta 1. punktu piemēro arī jebkuriem identiem vai līdzīgiem nodokļiem, kas uzlikti vēlāk papildus 3. punktā uzskaitītajiem nodokļiem vai to vietā. Dalībvalstu kompetentās iestādes informē cita citu un Komisiju par šādu nodokļu spēkā stāšanās datumu.

5. Vārdkopa "kompetenta iestāde" nozīmē:

Beļģijā:

De minister van financiën vai pilnvarots pārstāvis

Le ministre des finances vai pilnvarots pārstāvis

Dānijā:

Ministeren for skatter og afgifter vai pilnvarots pārstāvis

Vācijā:

Der Bundesminister der Finanzen vai pilnvarots pārstāvis

Francijā:

Le ministre de l'économie vai pilnvarots pārstāvis

Īrijā:

The Revenue Commissioners vai viņu pilnvarots pārstāvis

Itālijā:

Il Ministro per le finanze vai pilnvarots pārstāvis

Luksemburgā:

Le ministre des finances vai pilnvarots pārstāvis

Nīderlandē:

De minister van financiën vai pilnvarots pārstāvis

Apvienotajā Karalistē:

The Commissioners of Inland Revenue vai viņu pilnvarots pārstāvis

2. pants**Informācijas apmaiņa pēc lūguma**

1. Dalībvalsts kompetenta iestāde var lūgt citas dalībvalsts kompetentu iestādi konkrētā gadījumā nosūtīt 1. panta 1. punktā minēto informāciju. Lūgumu saņēmušās valsts kompetentajai iestādei nav jāievēro lūgums, ja šķiet, ka lūdzējas valsts kompetentā iestāde nav pilnībā izmantojusi pati savus parastos informācijas avotus, ko tā atbilstīgi apstākļiem būtu varējusi izmantot, lai iegūtu lūgto informāciju, neradot problēmas cerētā mērķa sasniegšanā.

2. Lai sniegtu šā panta 1. punktā minēto informāciju, lūgumu saņēmušās dalībvalsts kompetentā iestāde sagatavo izmeklēšanu, kas vajadzīga šādas informācijas ieguvei.

3. pants**Automātiska informācijas apmaiņa**

Tajos gadījumos, kurus nosaka saskaņā ar 9. pantā paredzēto apspriežu procedūru, dalībvalstu kompetentās iestādes bez iepriekšēja lūguma regulāri apmainās ar 1. panta 1. punktā minēto informāciju.

4. pants**Spontāna informācijas apmaiņa**

1. Dalībvalsts kompetentā iestāde bez iepriekšēja lūguma nosūta 1. panta 1. punktā minēto informāciju, kas ir tās rīcībā, jebkuras citas ieinteresētas dalībvalsts kompetentai iestādei šādos gadījumos:

a) vienas dalībvalsts kompetentai iestādei ir iemesls uzskatīt, ka otrā dalībvalstī varētu rasties nodokļu zudums;

6. pants

b) persona, kam ir nodokļu saistības, saņem nodokļu samazinājumu vai atbrīvojumu no nodokļiem vienā dalībvalstī, kas varētu izraisīt nodokļu paaugstinājumu vai nodokļu saistības otrā dalībvalstī;

c) komercdarījumi, ko persona, kam ir nodokļu saistības vienā dalībvalstī, veic ar personu, kam ir nodokļu saistības citā dalībvalstī, notiek ar vienas vai vairāku valstu starpniecību tā, lai vienā vai otrā dalībvalstī vai arī abās dalībvalstīs rastos nodokļu ietaupījumi;

d) dalībvalsts kompetentai iestādei ir iemesls uzskatīt, ka nodokļu ietaupījumi varētu rasties no mākslīga peļņas pārveduma uzņēmumu grupās;

e) informācija, ko kādai dalībvalstij nosūtījusi citas dalībvalsts kompetenta iestāde, ir radījusi iespēju iegūt informāciju, kas varētu būt būtiska, nosakot nodokļu saistības šajā dalībvalstī.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes saskaņā ar 9. pantā izklāstīto apspriežu procedūru 1. punktā noteikto informācijas apmaiņu var attiecināt arī uz gadījumiem, kas šajā pantā nav norādīti.

3. Visos citos gadījumos dalībvalstu kompetentās iestādes bez iepriekšēja lūguma var nosūtīt cita citai 1. panta 1. punktā minēto informāciju, kas ir to rīcībā.

5. pants

Informācijas nosūtīšanas laiks

Dalībvalsts kompetentā iestāde, kas saskaņā ar iepriekšējiem pantiem ir lūgta sniegt informāciju, to nosūta iespējami drīz. Ja tai rodas šķēršļi informācijas sniegšanā vai tā atsakās informāciju sniegt, tā tūlīt informē lūdzēju iestādi, norādot šķēršļu iedabu vai atteikuma iemeslus.

Attiecīgo valsts ierēdņu sadarbība

Iepriekš minēto noteikumu piemērošanai dalībvalsts kompetentā iestāde, kas sniedz informāciju, un dalībvalsts kompetentā iestāde, kam informācija ir paredzēta, saskaņā ar 9. pantā izklāstīto apspriežu procedūru var vienoties atļaut pirmajā no minētajām dalībvalstīm būt klāt otras dalībvalsts nodokļu pārvaldes ierēdņiem. Šā noteikuma piemērošanu sīkāk nosaka saskaņā ar to pašu procedūru.

7. pants

Noteikumi par slepenību

1. Visu informāciju, kas dalībvalstij darīta zināma saskaņā ar šo direktīvu, šajā dalībvalstī tur slepenībā tieši tāpat kā informāciju, kas saņemta saskaņā ar šīs valsts likumiem.

Šādu informāciju noteikti:

— var darīt pieejamu tikai personām, kas ir tieši iesaistītas nodokļu uzlikšanā vai šīs uzlikšanas administratīvā kontrolē,

— papildus var darīt zināmu tikai saistībā ar tiesvedību vai administratīvām lietām, kas ietver sankcijas nolūkā uzlikt nodokļus vai pārskatīt nodokļu uzlikšanu vai ir saistībā ar nodokļu uzlikšanu vai to pārskatīšanu, un tikai personām, kas ir tieši iesaistītas šādā tiesvedībā vai administratīvās lietās; tādu informāciju tomēr var darīt zināmu atklātās tiesas sēdēs vai spriedumos, ja informācijas piegādātājas dalībvalsts kompetentā iestāde neiebilst,

— vienmēr izmanto tikai nodokļu uzlikšanai vai saistībā ar tiesvedību vai administratīvām lietām, kas paredz sankcijas, ko piemēro, lai uzliktu nodokļus vai pārskatītu nodokļu uzlikšanu, vai ir saistībā ar nodokļu uzlikšanu vai to pārskatīšanu.

2. Šā panta 1. punkts neuzliek pienākumu dalībvalstij, kuras likumi vai administratīvā prakse vietējām vajadzībām nosaka stingrākus ierobežojumus par tiem, kas noteikti minētajā punktā, sniegt informāciju, ja attiecīgā valsts neapņemas ievērot šos stingrākus ierobežojumus.

3. Neatkarīgi no 1. punkta informācijas sniedzējas valsts kompetentās iestādes var atļaut lūdzējā valstī informāciju izmantot citiem mērķiem, ja saskaņā ar informācijas sniedzējas valsts likumiem tajā šo informāciju līdzīgos apstākļos var izmantot līdzīgiem mērķiem.

4. Ja dalībvalsts kompetentā iestāde uzskata, ka informācija, ko tā saņēmusi no citas dalībvalsts kompetentās iestādes, varētu būt nodēriģa trešās dalībvalsts kompetentai iestādei, tā pēdējai minētai kompetentai iestādei šo informāciju var nodot ar tās kompetentās iestādes piekrišanu, kas sniegusi informāciju.

8. pants

Informācijas apmaiņas ierobežojumi

1. Šī direktīva neuzliek pienākumu veikt izmeklēšanu vai sniegt informāciju, ja dalībvalstij, kas varētu informāciju sniegt, tās likumi vai administratīvā prakse neļauj veikt izmeklēšanu vai arī vākt vai izmantot šo informāciju pašai saviem nolūkiem.

2. Var atteikties sniegt informāciju, ja tas var izraisīt komerciāla, rūpnieciska vai profesionāla noslēpuma vai komercprocesa atklāšanu, vai ja informācijas atklāšana varētu būt pretrunā valsts politikai.

3. Dalībvalsts kompetentā iestāde var atteikties sniegt informāciju, ja ieinteresētā valsts praktisku vai juridisku iemeslu dēļ nespēj sniegt līdzīgu informāciju.

9. pants

Apspriedes

1. Šīs direktīvas īstenošanai rīko apspriedes, vajadzības gadījumā Komitejā, kurās piedalās:

— ieinteresēto dalībvalstu kompetentas iestādes, ja to lūdz viena no tām, attiecībā uz divpusējiem jautājumiem,

— visu dalībvalstu kompetentās iestādes un Komisija pēc vienas no šo iestāžu vai Komisijas lūguma, ja attiecīgie jautājumi nav saistīti tikai ar divpusējām interesēm.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes var savā starpā sazināties tieši. Dalībvalstu kompetentās iestādes, savstarpēji vienojoties, var atļaut iestādēm, ko tās pilnvarojušas, atsevišķos gadījumos vai noteiktu kategoriju gadījumos sazināties tieši savā starpā.

3. Ja kompetentās iestādes vienojas par divpusējiem jautājumiem, uz kuriem attiecas šī direktīva, bet kuri nav saistīti ar atsevišķiem gadījumiem, tās iespējami drīz par to informē Komisiju. Komisija par to pēc kārtas paziņo citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm.

10. pants

Pieredzes apkopošana

Dalībvalstis kopā ar Komisiju pastāvīgi uzrauga šajā direktīvā paredzēto sadarbības procedūru un apkopo pieredzi, īpaši par cenu veidošanu preču pārveidumiem uzņēmumu grupās, lai uzlabotu šo sadarbību un vajadzības gadījumā izveidotu noteikumu kopumu attiecīgajās jomās.

11. pants

Plašākas palīdzības piemērošana

Iepriekš minētie noteikumi nekavē pildīt plašākas saistības informācijas apmaiņā, kas varētu izrietēt no citiem tiesību aktiem.

12. pants

Nobeiguma noteikumi

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 1979. gada 1. janvārim izpildītu šīs direktīvas prasības, un par to tās tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus visus svarīgākos tiesību aktus, ko tās gatavojas pieņemt jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

13. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē 1977. gada 19. decembrī

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
G. GEENS*
